

Adevărul

BIBLIOTECA
JUDEȚEANĂ
ARAD

Cotidian politic și social al județului Arad

ANUL II

Nr. 31

Simbătă, 27 ianuarie 1990

4 pagini - 50 bani

„Socotesc designarea mea în locotenența patriarhală ca o cinstită dată preoților și credincioșilor arădeni“ (I)

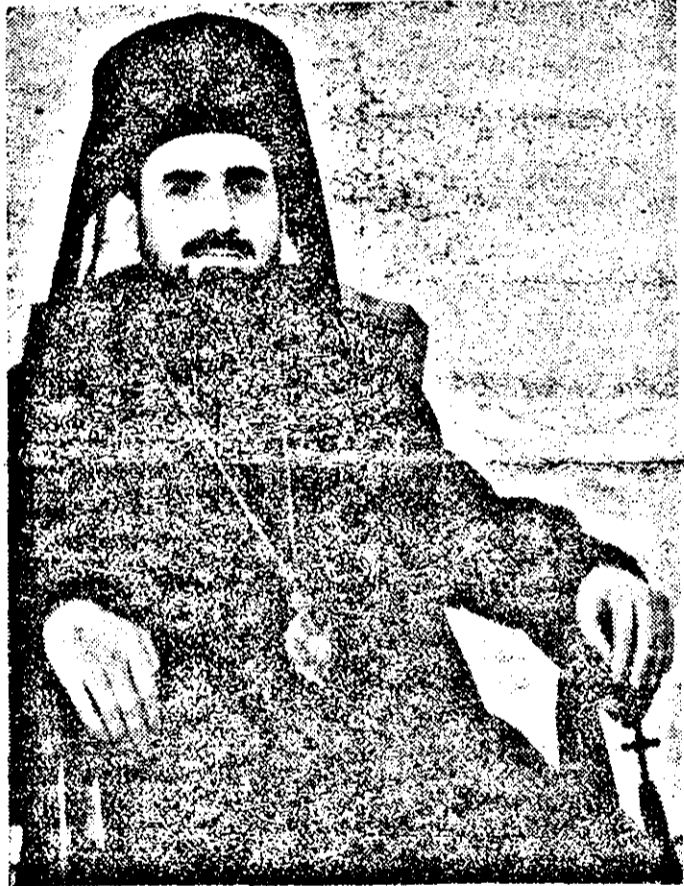
Recent a avut loc ședința extraordinară a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române. În cadrul lucrărilor P. F. Patriarh Teoctist a depus Sfântului Sinod cererea de retragere la pensie din motive de sănătate și vîrstă înaintată. Sfântul Sinod a luat act de această cerere și a hotărît, potrivit canoanelor și Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, constituirea unei locotenente alcătuită din trei mitropoliți aflați în funcție: I. P. S. Mitropolit Antonie al Ardealului, I. P. S. Mitropolit Nestor al Olteniei și I. P. S. Mi-

ropolit Nicolae al Banatului, completată cu un episcop eparhiot: P. S. Episcop Timotei al Aradului și un episcop vicar; P. S. Episcop Vicar Roman al Ialomeiței — locotenentă care urmează să funcționeze, potrivit rînduilor canonice bisericești, pînă la alegerea noului Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române.

Întors de la București, am realizat următorul interviu cu P. S. Episcop Timotei al Aradului.

— Înainte de-a vă adresa câteva întrebări, vă rugăm P. S. Episcop Timotei, să vă prezentați, succint, pentru cititorii ziarului „Adevărul” din Arad.

— M-am născut acum 53 de ani în Timișoara, dintr-o familie cu tradiție dascălească, bunicii fiind învățători confesionali, tatăl profesor, totodată și cleric, iar mama însăși funcționând în administrația școlară. Am urmat în acest oraș, azi martir, a fost clasele primare, cit și cele ale liceului purtător al numelui iubit și de arădeni, Constantin Diaconovici Loga. Teologia am absolvit-o la București, obținînd doctoratul, înscriind totodată studii de aprofundare în Elveția. Se împlinesc aproape trei decenii de cînd lucrez în cadrul Mitropoliei Banatului. Întîi ca profesor la Seminarul teologic din Caransebeș, după aceea secretar eparhial la Arad, apoi la Timișoara, unde am devenit vicar administrativ și episcop vicar. Din anul 1984, am revenit la Arad ca episcop, aici avînd legături de familie, cu origini în

MIHAI ARBORE

(Cont. în pag. a II-a)

Scrisoare deschisă

Conștienți ne-am pus în slujba semenilor noștri. Am dorit întotdeauna, dorim și pe viitor să-i slujim în cinste și demnitate. Am dovedit aceste sentimente și în timpul revoluției cînd nu ne-am întrerupt activitatea, dar mai ales după revoluție cînd ne-am numărat printre primii din municipiul și județul nostru care și-au reluat activitatea la întreaga capacitate. Că aceasta nu satisface nevoile actuale o știm cu toții. Nu este vina noastră.

Așa cum am subliniat și cu altă ocazie n-am dobîndit în plus decît entuziasmul de a fi la înălțimea momentelor istorice prin care trecem. Am făcut apel atunci să veghem cu toții și să nu distrugem acest singur bun cîștigat. Apelul nu a găsit în rîndul opiniei publice ecoul cuvenit. Afirmăm aceasta deoarece actele de agresiune împotriva personalului care lucrează în transportul în comun și chiar împotriva bunurilor și dotărilor acestui sector se înmulțesc îngrijorător. Chiar dacă aceste acte au un caracter ominor, provocator, ele au loc sub ochii îngăduitori ai opiniei publice. Au avut loc astfel de acte și în 24 ianuarie a.c., care au culminat cu distrugerii provocate la două autobuze aflate în traseu și cu acte de violență cărora le-au căzut victime trei persoane din rîndul conducătorilor de tramvaie. Nu am răspuns la aceste provocări, ținînd cont de starea de tensiune existentă în acest moment. O reacție necontrolată din partea noastră ar fi dus la accentuarea acestei stări

de tensiune și așa neplăcută. Asta nu înseamnă însă că în viitor vom rămîne pasivi. Nu vom accepta să ne deslășurăm activitatea decît în condițiile în care ni se conferă posibilitatea de a ne păstra securitatea și integritatea personală. Pentru dobîndirea și păstrarea acestor drepturi elementare vom face uz la nevoie de tot ce legea ne pune la dispoziție în momentele actuale. Numai efortul organelor de ordine nu va fi suficient. Iată de ce rugăm pe toți cei de bună credință să ne ajute și să ne sprijine pentru a nu ajunge într-o asemenea situație.

I.J.T.L. Arad încheia la 31 decembrie 1989 activitatea cu pierderi de peste 54 milioane lei. Acest aspect trebuie cunoscut. Și noi sîntem beneficiarii propriilor noastre servicii și cunoaștem calitatea lor. Nu obligăm pe nimeni să apeleze la ele și mai ales nu băgăm mina în buzunarul nimănuși așa cum am fost acuzați. Îi rugăm pe cei care le acceptă și beneficiază de ele să le și plătească. Numărul celor care nu plătesc acum este mai mare ca oricînd. Poarta de vest a țării, Aradul, a fost și vrem să rămîna un oraș civilizată. Depinde de noi toți.

Mai spunem că valmanii au înțeles să-și facă datoria: expunîndu-se uneori unor indivizi violenți, dar trebuie să se înțeleagă de toți că sînt greutăți obiective, care vor putea fi depășite și printr-o comportare civilizată.

Comitetul Frontului Salvării Naționale I.J.T.L. Arad

Vorbind despre drepturile omului...

Pe aceste locuri această noțiune era doar o vorbă goală lipsită de conținut și orice înfimă urmă de realitate.

A venit însă vremea adevărului.

Comisia din cadrul județului și municipiului își propune să acționeze în cîteva direcții pentru altele, eventual, așteptînd sugestiile populației. Și anume:

— reabilitarea în presa scrisă a unor persoane compromise și jignite pe nedrept de fostul regim dictatorial;

— refacerea de situații de muncă (în cadrul juridic);

— acordarea imediată a unor autorizații de construcții sau reparații (după caz) celor imobile ale unor unități de stat, organizații obștești sau chiar particulare, care au solicitat acest lucru și au fost mereu „plimbate” în trecut de funcționarii comunisti;

— redeschiderea unor localități închise în mod nejustificat în trecut, prin abuz. Tufur celor care ne soll-

cită, le cerem să aducă documente care pot atesta nedreptăți săvîrșite împotriva lor. Comunistii au avut uneori ignoranța sau aroganța de a le întocmi, chiar dacă de cele mai multe ori actele cuprindeau altceva, nu motivele reale.

Cînd cetățenii nu au documente avem nevoie de martori și situații concrete care să aducă lumină cit de cit în cele sesizate de dîșii.

Pentru tot ceea ce dorim să facem vom cere sprijinul organului de presă și al juristilor.

Colectivul nostru dorește să redeva, chiar dacă după mulți ani de zile, satisfacție celor ce au fost obidiți. Tuturor celor pe care a venit vremea să li considerăm „aproapele” noastre.

Pentru că o MERITĂ și pentru că e DREPT.

POPA DOREL,
subcomisia pentru calitate umană și apărarea drepturilor omului

— Domnule protopop Kovács József, la sfîrșitul convorbirii noastre anterioare ați afirmat că în ceea ce privește dosarul Tökés a intervenit pe fir securitatea.

— Da, așa este! Pe pastorul Tökés László probabil (de ce sîntem naivi? n.r.) „băieții” l-au urmărit cu mult mai îndea-proape și mult mai devreme. Precum v-am mai spus eu atunci am observat acest lucru cînd, după ce m-am întors din prima mea călătorie de la Timișoara, într-o după-amiază, doi indivizi cu genți diplomat au bătut la ușa biroului meu de pe strada Eminescu.

Fără să se sinchisească au spus cîine sînt și de unde vin.

Trebuie să ne cedăm pentru o jumătate de oră biroul dv. — mi s-a spus. Am primit o sesizare și trebuie să supraveghem casa care este vizavi de biroul dumneavoastră. Apoi m-au rugat să părăsesc biroul.

Trecuse mai mult de o jumătate de oră cînd m-au chemat să dau legătura telefoni-

Dosarul Tökés la Arad (III)

— Convorbire cu șeful direct al pastorului Tökés László —

că în birou, fiindcă au ceva de comunicat la „centru”. N-au trecut cinci minute și dîșii, foarte amabili, și-au cerut scuze pentru deranj și au plecat.

— Am fost puțin (oare? n.r.) neamărit. Mi s-a părut foarte curios, printre altele, un lucru: cum au supravegheat dumneavoastră casa de vizavi cînd în biroul meu toate geamurile spre stradă sînt din sticlă mată. Am bănuț că a fost strecurat în biroul meu un microemitaor. M-am convins de acest lucru cînd, mai tîrziu, am fost convocat în audiență la „băieții”. De cîteva ori, acolo, s-a citat cuvînt cu cuvînt cîte o convorbire avută anterior în biroul meu cu o persoană sau alta.

Sesizînd acest lucru, în continuare, discuțiile, convorbirile confidentiale le-am purtat

plimbîndu-ne prin curte sau grădina.

— Domnule protopop, as dori totuși să mai revenim puțin la ceea ce privește relația dumneavoastră cu pastorul Tökés László. După cum am aflat (am și documente originale în acest sens) preotul timișorean, în scrisori adresate prietenilor și în declarațiile făcute unor surse de informații din presa străină, printre inovații principale figurată și dv. la loc de frunte, pentru persecuții permanente.

— Este adevărat! Nu puteam să nu-mi dau seama de acest lucru. Cu toate că nu cunoșc conținutul scrisorilor, mi-am dat seama — cu toate că divergente pur personale am avut cu dîșii — că e supărat pe mine. Doar eu eram cel care a executat ordinele și dispozițiile date de episcopul orădean. La Timișoara, de e-

DARAZS IOSIF

(Cont. în pag. a II-a)

